

som Forholdet var med de i Henhold til Aldersrenteloven af 1922 udbetalte Tillæg, vil kunne overføres paa Forældreforsørgelsen, idet de af Kommunerne bevilgede personlige Tillægs Størrelse er afhængig af hver enkelt Kommunes samlede Udgifter til den faste Aldersrente, og da der dog synes at maatte aabnes Adgang for i paakommende Tilfælde at kunne give de heromhandlede Personer et Tillæg til deres Forsørgelse under tilsvarende Forhold, hvorunder personligt Tillæg udbetales til Aldersrentenydere, har man tilføjet en hertil sigtende Bestemmelse i § 25, Stk. 1, 2. Punktum.

Krigsinvalideforeningens Forslag om at gøre Forældreforsørgelsen uafhængig af Aldersrenten, saaledes at Reglen i Lovens § 25, Stk. 3 ophæves, støttes af Invalideraadet under Henvisning til, at der her er Tale om noget mere end blot en til Aldersrenten svarende Erstatning for Tab af Erhvervsevne paa Grund af Alder. Det er efter Raadets Anskuelse ubilligt, om den særlige Hjælp, der ved Loven er tillagt trængende Forældre, som har mistet Sønner som Følge af Krigsdeltagelse, undrages dem i en Alder, hvor de mest har Trang til Sønnens Hjælp, og der saaledes efter det 65. Aar ikke gøres nogen Forskel paa de Personer, der har mistet deres Sønner som Følge af Krigsdeltagelse, og de, der ikke har lidt saadant Tab.

Dette Synspunkt, hvortil de sønderjydske Amtmænd har sluttet sig, kan Ministeriet tiltræde, og man stiller derfor Forslag om dels at lade Lovens § 25, Stk. 3, udgaa, dels at bestemme, at Forældreforsørgelsen ikke kommer i Betragtning ved Aldersrentens Beregning. Dette sidste er det allerede af praktiske Grunde hensigtsmæssigt at fastsætte, da det vil være vanskeligt at administrere Bestemmelser, hvorefter to Ydelser hver for sig skal reguleres i Forhold til den ved den anden opnaaede Indtægt. Begrebsmæssigt ophører denne Regulering aldrig.

Med denne Ændring skønnes der at være forbundet en aarlig Merudgift paa ca. 8000 Kr.

Som Følge af den foreslaaede Ændring i § 25, Stk. 1, vil der være at foretage en hertil svarende Ændring i § 29, Stk. 2.

Til § 12.

Ministeriet har fundet det rimeligt at imødekomme Foreningens Forslag om

at lade de i Ændringsforslaget nævnte Ord i § 27, Stk. 1, udgaa, da den heri foreskrevne Anmeldelsespligt har kunnet medføre urimelige Resultater, f. Eks. at en Enke, hvis Mand dør en af de sidste Dage i en Maaned, og som af nærliggende Grunde maaske først nogle Dage ind i den følgende Maaned faar anmeldt sit Krav for Nævnet, herved udsættes for at miste Forsørgelsen for en Maaned.

Til § 13.

Krigsinvalideforeningen har foreslaaet Reglen i § 30, Stk. 2, angaaende Attestation for Tilstedeværelse af Betingelserne for Forsørgelsens Udbetaling lempet derhen, at Attestationen skal kunne gives af Invalidekonsulenter, og at den kun skal gives kvartalsvis.

Medens man ikke kan imødekomme det første Forslag, allerede fordi den tidligere Ordning med faste Invalidekonsulenter under Nævnet er ophævet og ikke ønskes genindført, har man under Hensyn til den Lempelse, der er indført med Hensyn til de Regler, der nu følges ved Udbetaling af Pension til Statstjenestemænd, ment at kunne imødekomme Ønsket om, at Attestationen kun gives kvartalsvis.

Til § 14.

I Henhold til Lovens § 31, Stk. 2, skal det midlertidige Tillæg, som er hjemlet ved Stk. 1 i samme Paragraf, udbetales i Forhold til de Beløb, der i Henhold til Lov Nr. 489 af 12. September 1919 tilstaaes Stadens Tjenestemænd i Dyrtidstillæg. Da sidstnævnte Lovs Regler om Dyrtidstillæg nu er ændret ved Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931, vil § 31, Stk. 2, være at ændre, men da de Beregninger, som laa til Grund for Udbetalingen af Dyrtidstillæg i Henhold til Tjenestemandsløven af 1919, indtil videre fortsat vil blive foretaget, saaledes at Grundlaget for Beregningen af det Krigsinvalidernes ved § 31 tillagte midlertidige Tillæg stadig vil være til Stede, har man blot foretaget en redaktionel Ændring i førstnævnte Lovbestemmelse.

Ministeriet har ikke kunnet tiltræde Invalidenævnets Forslag om at lade det midlertidige Tillæg til Forsørgelserne beregne i Lighed med det Statens Tjenestemænd med en aarlig Lønning paa under 1500 Kr. i Henhold til Tjenestemandsløven af 1931 tilkommende Reguleringstillæg. Thi det Invalidernes tillagte midlertidige Tillæg svarer alene til Tjenestemændenes Dyrtidstillæg, og der har aldrig